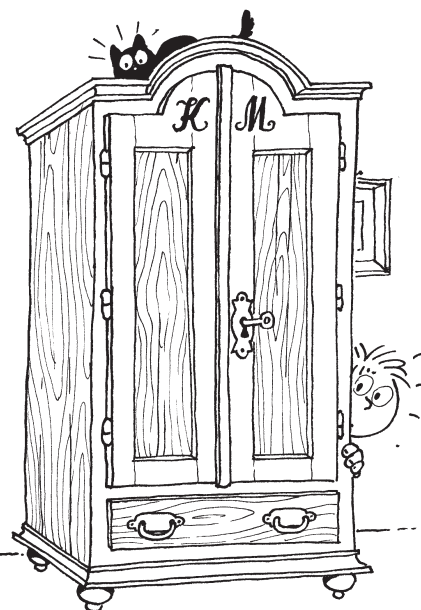

DEDKOV PULOVER

V dedkovi sobi stoji velika lesena omara. Izdelal jo je mizar in na vrata omare je izrezljal črki: K in M. To sta začetnici dedkovega imena. V omari so obleke. Nekatere so zelo stare, saj je tudi dedek že dolgo na svetu. Na obešalnikih visijo suknjiči, srajce in hlače. Na dnu omare pa so lepo zloženi puloverji in jopice. Ko pride vnuk Vitan na obisk, se rad skriva v omaro. Na mehkih puloverjih mu je prav udobno. In v omari lepo diši. Po sivki, mu je razložil dedek, ker sivka preganja molje. Molji imajo namreč radi volnene obleke in vanje vrtajo luknjice.

Tudi v soboto popoldne se je Vitan skrila v omaro. Ker je bil utrujen, se je pogreznil v spanec. In v spanju je zaslišal, kako se obleke med seboj pogovarjajo.

Prvi se je oglasil črni smoking: »Komaj čakam, da se

bom spet pogreznil v mehke

žametne sedeže v koncertni dvorani in prisluhnil glasbi.«

Bela srajca je zavzdihnila: »Le kam je dedek pospravil rdečo kravato? Tako rada bi, da bi čimprej šli skupaj na proslavo.«

Pohodniške hlače so vzkliknile: »O, dedek je pa rekel, da bova v nedeljo šla na Triglav! Juhuhu!«

Bela majica in kratke hlače pa sta v duetu zaklicala: »Ko bo dedka nehala boleti roka, se bomo po igrišču podili za teniško žogico. Jupii!«

Kolesarski dres se je napihoval: »Vse to, kar pravite vi, ni nič v primerjavi s hitrostjo, s katero z dedkom drviva na kolesu. Fijuuuu!«

Nato so se oglasili puloverji, govorili so drug preko drugega: »Mi, ja mi, pa hodimo vsepovsod: v trgovine, na tržnico, na sprehode, v gostilne ... ,« so naštevati. Le moder pulover, na katerega je Vitan naslanjal glavo, je molčal.

»Ja, kaj pa ti, nam ne boš ničesar povedal?« ga je vprašal smoking.

»Ne, ker že dolga leta nisem zapustil omare in sem že pozabil kako je, če zunaj sije sonce! Jaz sem otroški pulover in ko je dedek zrastel, me je shranil. Najbrž za spomin!« je žalostno zavzdihnil.

Vitan se je zbudil, v omari je bilo temno in vladala je tišina. »Sem mar sanjal ali se mi

je zgolj dozdevalo, da obleke govorijo?» si je pomel oči. Pod pazduho je stisnil moder pulover in z njim stekel k dedku: »Dedek, ta pulover se je pritožil, da že dolgo ni videl sonca, ker nikoli ne zapusti omare.«

»Ko sem bil še majhen, tak kot si ti sedaj, mi ga je spletla babica. Na hrbtni strani je izvezla rdeč avtomobil. Imel sem ga zelo rad, spominjal me je na njene roke, ki so me znale tako nežno pobožati. In tudi pulover je iz najmehkejše volne. Hranil sem ga dolga leta, ker se nisem mogel posloviti od njega,« je Vitanu obrazložil dedek.

»Meni je tudi zelo všeč, mi ga podariš?« je zaprosil deček.

»Zelo rad,« je odvrnil dedek, »pravzaprav bom vesel, če ga boš oblekel.«

Vitan je nase navlekel moder pulover z izvezenim rdečim avtomobilčkom in v ogledalu si je bil v njem zelo všeč. Stekel je v jasen dan. O, kako je bil pulover vesel! Z Vitantom je tekal po igrišču, se igral v parku, hodil z njim v šolo in ga grel v hladnejših dneh.

Kdaj pa kdaj pa se je pulover spomnil na obleke v omari. O, koliko vsega bi jim sedaj lahko povedal!

Kateri je tvoj najljubši kos obleke v tvoji omari? Nariši in opiši ga.